

Bayer Zsolt: Tényleg, mi legyen?

2013 január 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Most, hogy itt van az aktuális botrány, lássuk a dolgok lényegét. Először is, tényleg azt gondoljátok, hogy nem tudnék olyan cikket írni a magyarországi cigánykérdésről, amibe semmiképpen sem tudnátok belekötni?

Ne legyetek már ennyire kishitűek. Tudnék. Másodszer: Akkor miért írok olyat, ami 100%-ig garantáltan balhé lesz? Hogy történjen valami, azért. Hogy ne lehessen tovább hajózáni a politikai korrektség és a semmittevés langyos és bűdös tavacskáján. Azért, hogy ne a Jobbik tematizálja ezt az egész kérdéskört a maga bornírtóságával.

Hát ezért írok úgy, ahogy írok.

De a baj nem ez. A baj az, hogy ti mindig szándékosan félreértitek a dolgokat, és mindenáron belemagyaráztok mindenbe mindent, amit amúgy alig-alig lehet belemagyarázni. És ha kell, hát hazudtok is, minden fenntartás nélkül. Seres kolléga például az olaszliszka-i lincselés után írt cikkemre utal vissza, és ezt idézi: „Bárki, aki ebben az országban elgázol egy cigány gyereket, akkor cselekszik helyesen, ha eszébe sem jut megállni. Cigány gyerek elgázolása esetén tapossunk bele a gázba.” Ezt idézi tehát Seres. De a szöveg folytatódik, így: (...) „tudom én, ez a helyzet nem fordulhat elő. Ha az ember elüt valakit, különösen, ha az illető gyerek, muszáj megállnia. Tehát meg fogunk állni ezután is. Valamit mégis tenni kell. Jó, ha indulás előtt beszerzünk egy lövegvert. Ha elütünk egy gyereket, álljunk meg. S ha gyülekezni kezdenek körülöttünk az állatok, használjuk bátran fegyverünket.”

A szöveg ez. Így egész, így teljes. És az Olaszliszka-i történet fényében tökéletesen indokolt volt a probléma illetően felvetése. Az pedig, hogy Seres mindössze egy mondatot idéz, így megváltoztatva a szöveg teljes értelmét és a szerző szándékát, aljas és ocsmány hazugság. Manipuláció, amely hangulati alátámasztásaként szolgál Bayer Zsolt nyilvános szellemi likvidálásának.

Mert erről van szó, semmi másról. A nyilvánosság tereiben likvidálni kell engem, mert – és ez az igazi bűnöm! – egy viszonylag széles közönség számára fontos, amit írok és mondok. Ráadásul húsz évvel ezelőtől úgy hitték sokan a mostani hódérok közül, hogy az én kutyájuk kölyke vagyok, és az is maradok. Ezt nem képesek megbocsátani leginkább. A „mi sokkal jobban győzölünk titeket, mi ti bennünket”-féle népség. (Tessék csak utánanézni, ki mondta ezt és mikor.)

A nyilvánosság tereiben történő likvidálásnak pontos és fontos szabályai vannak. S mind közül a legfontosabb, hogy a likvidálandó személy saját közösségét, barátait, munkatársait, olvasóit (pártját) szólítsuk fel az

elhatárolódásra, megtagadásra, likvidálásra. Mert úgy az igazi, ha a sajátjai ölik meg a kiszemelt személyt. Ez egyben fenyegetés minden további elhajlónak, hogy lám-lám, nincs menekvés, ha a bosszú népe úgy dönt, a sajátjaid fognak kicsinálni. (A „bosszú népe” kifejezés Ákostól való, megjelenése óta a zsidókkal azonosítja ezt a szóösszetételt a bosszú népe, számomra teljesen érthetetlen okokból, és állandóan elhatárolódásra szólítják fel Ákost – saját magától vagy mit tudom én, mit?!.) A mostani botrány alapmotívuma ez a mondat: „Az állatok meg ne legyenek. Sehogyan se. Ezt kell megoldani azonnal és bárhogyan!”

Eddig az idézet. S ebből az idézetből vezetik le, hogy én likvidálni akarom a cigányságot, legalábbis egy részét.

Nem, nem akarom likvidálni a cigányságot, sem egy részét, sem egyetlen cigányt. Miképpen nem akartam elütni cigány gyerekeket sem, és nem akartam a gázolás után megállás nélkül továbbhajítani. Mindez hazugság. S azért különösen arcpirító hazugság ez, mert gyengeelméjűnek néz engem. Ugyanis ma bárki(k) likvidálásáról kizárólag elmebeteg értekezik, ugyanezt ráadásul nyilvánosan súlyos idioták teszik. Én pedig nem vagyok idióta. Megnyugtatom az összes mostani aktuális médiafelháborodót és fene nagy emberjogi aktivistát, ha cigányokat óhajtának likvidálni, arról soha nem beszélnék nyilvánosan.

Én rendet akarok. Azt akarom, hogy minden tisztességes cigány ember boldoguljon ebben az országban, és minden, társadalmi együttélésre képtelen és alkalmatlan cigány pedig legyen kirekesztve a társadalomból. Azt akarom, hogy ne legyenek, igen. Ne legyenek velünk, ne legyenek közöttünk. A zérónál is zéróbb tolerancia sújtsa őket. Legyenek kirekesztve mindenhol, ahol emberi tevékenységek zajlanak. Maradjanak végleg börtönben, vagy ha bármilyen esély mutatkozik a megnevelésükre, akkor ez történjen meg a megfelelő intézményekben. De ne legyenek eltérve, ne legyenek megmagyarázva, ne legyenek „megélhetési bűnök”, ne értse meg senki a cselekedeteiket, és ne magyarázza azzal, hogy szerencsétlenek a körülmények áldozatai. Mert ha egyetlen pillanatra is elfogadjuk ezt a szemforgató marhaságot, akkor a Mad Max világa köszönt ránk. És bizonyos értelemben már ránk is köszöntött. Mert ma Magyarországon egy szülő, ha egyáltalán el meri engedni tizenéves gyermekét valami szórakozóhelyre, akkor azért a lelke köti: ha bemegy egy cigány, légy résen! Ha egynél több megy be, azonnal menekülj! Hogy ez rettenetes? Az! De arra adjon már valaki választ, hogy ki tehet minderről? A rettegő szülők, a rettegő falusi öregek, a megalázottak és megnyomorítottak – vagy azok a cigányok, akik elkövették mindazt, amit elkövettek? És mennyiben felelősek mindazok, akik rosszul értelmezett emberjogi érzékenységükből vagy csupán egyszeri érvényesülési szándékaiktól vezérelve adják alájuk a lovat, és bármit tesznek is, mindig elállnak valami magyarázattal, és mindig a többségi társadalmon akarják elverni a port?

Néztem ma reggel a közszolgálati televízióban egy beszélgetést egy bűnügyi szakértővel. Azt mondta: Magyarországon ötféle cigány nemzetiség él, és csak az oláh cigányokkal van baj. Hallgattam, és azon gondolkodtam, micsoda paraszat győjt szegény a fejére, pedig nyilván az igazat mondja.

Az a helyzet, hogy a valóság nevű nagybátyánk ismét felülírta a könyvekben megénekelte emberi jogi lózungokat. És a jogállamot, a jogállam biztonságát és a demokráciát nem a regisztráció fenyegeti, hanem az, ha a gyilkosok családja fenyegeti az áldozatok családjait, hogy ne merészeljenek vallomást tenni, mert akkor vér fog folyni. Ez a demokrácia és az igazságszolgáltatás csúdjé, és az, ha ezt minden következmény nélkül megtehetik. Erdős Virágnak pedig csak egy szót: az ön verse nyilvánosságra került. Amit idéztem belőle, ellentétül szolgált a Balogh Gábor-féle idézetnek. Vagyis pontosan azt az álláspontot jelenítette meg, amely szerint a cigány csak áldozat lehet, a többségi társadalom áldozata. Nem forgattam ki, nem változtattam meg eredeti értelmét. Aki ezt nem érti, az hülye.

Aki nem érti, mi készül a magyar falvakban, a magyar kocsmák mélyén, a magyar vasútállomásokon, nyilvános vécékben, a cigánysorok sarában – az mind hülye. Soha még ennyire nem voltak húsba vágóak Babits szavai: „Növeli, ki elfödi a bajt.” És mindenki elfödi, aki ma nem a lényegről beszél, vagyis a cigányság egy részének büszkén és önként vállalt társadalmon kívülségéről.

Még egyszer és utoljára mondom: nem akar itt senki likvidálni sem cigányt, sem zsidót, sem feketét, sem arabot, sem senkit. S ha valaki likvidálni akarja, jómagam és a pártom állna elsőként ennek útjába, tetszik ez nektek vagy sem, nem érdekel. De jó, ha tudjátok: ami van, fenntarthatatlan és robbanás előtt forrong. „Ami van: széthull darabokra” – ezt tartásatok szem előtt. És nem a nem létező likvidálástól kell rettegni, nem engem kell likvidálni – hanem a problémát kell megoldani, bármi áron. Hogy ne legyenek kések, lincselés, erőszaktevő cigányok közöttünk. És nem cigányokból se legyen ilyen, egy sem. Vagy szerintetek legyen? Na ugye.

Ajánló